

Posudek vedoucího diplomové práce

autor: Bc. Martina Menclová

název: Neplatnost manželství a způsoby jeho zplatnění podle CIC 1983

počet stran: 80 včetně bibliografie

posudek vyhotovil: Mons. ThLic. ICLic. Karel Plavec, Th. D.

datum: 12. 6. 2015

Autorka člení svou práci do čtyř částí. V první části práce se zabývá institucí manželství z křesťanského pohledu. Ve druhé části pojednává o podstatných prvcích platně uzavřeného manželství. Následně ve třetí části práce přechází k neplatnosti manželství a důvodům, které ji způsobují – překážkám, vadám souhlasu a vadě formy. Závěrečná čtvrtá část práce reflektuje dva způsoby zplatnění manželství, tedy konvalidaci (při manželské překážce, při vadě manželského souhlasu, při vadě formy) a sanaci.

Práce je obsahově pečlivě zpracována. Neshledal jsem žádné překlepy ani nedostatky v interpunkci, což nebývá obvyklé v pracích tohoto rozsahu. Do „Obsahu“ není zahrnut „Závěr“, který je na str. 74 – 77 a je příliš dlouhý; zvláště v souvislosti s kratičkým „Úvodem“ - který neuvádí explicitně cíl práce, jak by tomu mělo být. Bibliografie by mohla být širší. Objevují se nekorektně formulované (i když obsahově správné) citace Jana Pavla II. /PAVEL, Jan – na str. 10 - 18 včetně, str. 36 a v „Seznamu literatury“ na str. 79/ a Benedikta XVI. /BENEDIKT - na str. 15 a v „Seznamu literatury na str. 80/ - přitom v konceptu práce byly tyto citace v pořádku!

Na několika místech diplomové práce by bylo správnější uvést primární pramen a ne pouze jeho užití v literatuře – např. na str. 24 je zmíněna právní domněnka „Manželství se těší přízni práva“ jako citace z knihy doc. Kašného

(poznámka pod čarou 98). Tato právní domněnka je však obsažena přímo v CIC z roku 1983 v kánonu 1060. Na str. 29 autorka píše, že Tridentický koncil v 16. století stanovil kanonickou formu uzavírání sňatku. Vzhledem k zásadnímu významu této normy i skutečnosti, že Otcové koncilu jednali s přestávkami v letech 1545 – 1563, by bylo na místě zmínit, že kanonická forma byla uzákoněna dekretem „Tametsi“ ze dne 11. 11. 1563.

V pojednání o manželské překážce zločinu diplomantka neuvádí kompletní obsah kánonu 1090, ale pouze první možnost – tedy úmyslné odstranění „překážejícího“ manželského partnera. Opomněla druhou variantu = součinnost při odstranění manžela (bez záměru). Na str. 50 autorka píše, že podvod patří mezi jeden ze čtyř nejčastějších důvodů, pro které v současné době bývá v žalobách podaných církevnímu soudu napadána platnost manželství – neuvádí, že by tato informace byla citací nějakého pramenu; což si myslím, že určitě je. Na str. 51 je něco podobného – že nedostatek manželského souhlasu spočívající v závažné poruše soudnosti je v dnešní době jednou z nejčastějších příčin konstatování neplatnosti manželství – tam už citace je, totiž z knihy doc. Němce „Manželské právo katolické církve“. Každopádně, když se již diplomantka pustila do určité statistiky četnosti tzv. předmětů sporu u církevních soudů, tak by bylo správné, aby zdůraznila, že nejčastější příčinou prohlášení neplatnosti manželství je neschopnost převzít podstatné manželské povinnosti z psychických důvodů, která je obsahem kán. 1095, n. 3.

I přes uvedené dílčí nedostatky **doporučuji** diplomovou práci k obhajobě.

Při obhajobě se může diplomantka v návaznosti na zmínky ve své práci zaměřit na normy našeho partikulárního práva týkající se dispense od kanonické formy; na to, jakým způsobem může být zrušen platný manželský svazek; v jaké spojitosti může být neplodnost překážkou k uzavření manželství.